

stor Støtte fra privat Side, absolut bør støttes. Desuden finder jeg, at Kjøbenhavn har en lige saa stor Berettigelse til at nyde godt af Bestemmelsen i Grundloven om, at Folkekirken støttes som saadan af Staten, som det øvrige Land. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds udtalte som sin Formening, at det var unødvendigt at bygge flere ny Kirker her i Kjøbenhavn, og begrundede det med, at naar Sognene omreguleredes, saa at de bleve lige store, vilde der ingen Trang være til at bygge ny Kirker. Selv om en saadan Foranstaltning kunde iværksættes, hvormed jeg dog nærer nogen Tvivl, tror jeg alligevel, at der vilde blive Kirke-trang her i Kjøbenhavn. Efterhaanden som Kjøbenhavns Befolkning vokser og udvider sig, ville disse Menigheder og Sogne alligevel blive alt for store. Det ærede Medlem forekom mig at være meget indigneret over, at det var tilladt Komiteen for Opførelse af ny Kirker i Kjøbenhavn paa en bestemt Søndag at foretage en Indsamling i alle Landets Kirker til Fordel for de kjøbenhavnske Kirker, og udtalte, at det var en Skam for den kjøbenhavnske Befolkning, at den saaledes skulde gøres til Genstand for Almisser hele Landet over. Jeg vil sige, at jeg deler noget det ærede Medlems Anskuelse i saa Henseende. Dette er en Skam for den kjøbenhavnske Befolkning, naar man ved, at der i Kjøbenhavn er store Midler til Stede, saa at man i Virkeligheden selv har Raad til at bygge sine Kirker. Vi maa jo imidlertid huske paa, at man ikke kan tvinge Folk til at give Penge til en saadan Sag; det er en ganske frivillig Sag; og derfor forekommer det mig, at naar Menighederne i Landet ere villige til at bringe Ofre for denne store Sag, behøver man ikke at være saa fornærmeth for dette. — Det ærede Medlem omtalte i det samme Foredrag et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om forsømte Børn, og han anmodede den højtærede Kultusminister, om han ikke vilde drage Omsorg for, at der kunde blive bygget en Anstalt for saadanne forsømte Børn, idet han samtidig fremhævede, at der var intet Land i Verden, der kunde opvise et saa stort Antal Forbrydelser, begaaede af Børn, som Danmark. Jeg maa tilstaa, at jeg blev noget forundret ved at høre denne Udtalelse. Der gik mig som et Stik gennem Hjertet ved at høre, at Danmark, som til andre Tider giver sig ud for at være i Besiddelse af megen og god Oplysning, skulde frembringe saa sørgelige Resultater. Dersom man nu vil spørge:

Hvad kan da Grunden være til, at disse Forbrydelser ere i stadig stærk Stigen i vort Fædreland, saa tror jeg, at man maa referere dette nærmest til Kjøbenhavn. Jeg har i det mindste aldrig hørt Tale om, at der ude paa Landet begaaes saa mange Børneforbrydelser. Og jeg tror, man kan sætte dette Spørgsmaal i Forbindelse med Kirkesagen. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg skal nærmere give min Forklaring deraf. Naar der er et Onde til Stede i Befolkningen, og man har til Hensigt at udrydde det, tror jeg, man gør bedst i at begynde ved Roden. Enhver Landmand, der har Ukrudt i sin Mark, vil ikke nøjes med at afskære Tidsler og Følfoed, men han vil hellere have det rykket op med Rode, for at det ikke skal komme igen. Jeg tror, som sagt, jeg kan sætte dette Spørgsmaal om Forbrydelser, begaaede af Børn, i Forbindelse med Kirkesagen; thi hvad er Aarsagen til disse mange Børneforbrydelser? Det er en følelig Mangel i Opdragelsen. Og til hvem er Børnenes Opdragelse betroet? Ja, det er Børnenes Forældre. Jeg mener nu, at naar Forældrene fik Øje og Hjerte for, at de ikke alene havde Ansvar over for sig selv, men ogsaa over for deres Børn, vilde Forholdet bedres, og jeg mener, at denne Følelse vilde blive vakt, naar vi fik noget mere aandelig Oplysning tilvejebragt i Kjøbenhavn. Der er allerede gjort betydeligt i denne Henseende. Der er opført en Del smaa Kirker, jeg skal nævne f. Eks. Nasa-reth-Kirken i Rymsgade og Gethsemane-Kirken paa Vesterbro. Det er midlertidige Kirkebygninger. Naar man ser paa det Menighedsliv, der er vokset op omkring disse Kirker, vil man finde, at Kirkespørgsmaalet er af meget stor Betydning. Jeg vil anbefale det ærede Medlem f. Eks. at gaa ud enten en Søndag Formiddag eller Søndag Aften i Gethsemane-Kirken paa Vesterbro, hvis Menighed stammer fra et rent Arbejderkvarter, og jeg føler mig da overbevist om, at det ærede Medlem vil faa et godt og varigt Indtryk af, hvad han faar at se. Han vil se Kirken fyldt af lutter velklædte Arbejdsmand i Forening med deres Hustruer og i Reglen ogsaa med deres Børn. Det er saadanne Folk, der fylde denne Kirke Søndag Aften. Jeg vil sige, at det har gjort mig godt at se dette i Stedet for, at ellers saadanne Arbejdsmand kunne træffes paa andre Steder paa den Tid af Dagen. Jeg tror, at dersom vi faa flere Kirker i Kjøbenhavn og mere præstelig Betsjening til disse Kirker, vil det bevirke, at den store almindelige Arbejder-